

15 Μαΐου, 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Εφεσείουσα,

v.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1016).

---

*Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις —
Παρατυπίες στην σύνταξή τους — Ουσιώδεις και επουσιώδεις πα-
ρατυπίες — Αγνόηση του παράτυπου μέρους από την Επιτροπή
Δημόσιας Υπηρεσίας — Νομολογία*

Με την έφεση αυτή που καταχωρήθηκε από την Επιτροπή Δη- 5
μόσιας Υπηρεσίας, προσβλήθηκε η πρωτόδικη απόφαση με την
οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής αναφορικά με την
προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη μόνιμη θέση Ανώτερου
Φαρμακοποιού Φαρμακευτικές Υπηρεσίες.

Ο βασικός λόγος εφέσεως ήταν ότι το εύρημα του Δικαστηρίου 10
ότι η ευχέρεια της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να αγνοεί το
παράτυπο μέρος εμπιστευτικής έκθεσης περιορίζεται μόνο σε περι-
πτώσεις που η παρατυπία είναι επουσιώδης και ότι, όταν πρόκει-
ται για ουσιαστική παρατυπία, η εξουσία αυτή δεν υφίσταται και
δεν είναι δυνατό για την Επιτροπή να χρησιμοποιεί μέρος μόνο 15
της εμπιστευτικής έκθεσης, παρακάμπτοντας άνευ ετέρου και
χωρίς τη δέουσα έρευνα το μέρος που η ίδια κρίνει ως παράτυπο
είναι εσφαλμένο, γιατί είναι δικαίωμα της Επιτροπής να παραγγω-
ρίζει κατά την κρίση της το παράτυπο μέρος Εμπιστευτικής Έκθε- 20
σης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, επιτρέποντας την έφεση, αποφάσισε
ότι:

Μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης η Ολομέλεια του 25
Δικαστηρίου είχε την ευκαιρία να ασχοληθεί με το θέμα και να
δώσει την ετυμηγορία της πάνω σε αυτό με την απόφασή της στις
Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ 1028, 1029 και 1034 *Δημοκρατία v.*
Στυλιανού και άλλων που δόθηκε στις 10 Ιουλίου 1990. Σε αυτές
αποφασίστηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής να αγνοήσει τις πα-
ρατυπίες τροποποίησης του προσυπογράφοντος λειτουργού και

3 Α.Α.Δ.

Δημοκρατία ν. Βασιλείου

να λάβει υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών ήταν νόμιμη και επιτρεπτή.

- 5 Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι η Επιτροπή, και αυτό είναι εφαρμογή της αρχής που υιοθετήθηκε στην απόφαση Στυλιανού, όφειλε να αγνοήσει τις παρατυπίες και αν το έκρινε ορθό να ενεργήσει με βάση τις εκθέσεις του αξιολογούντα λειτουργού.

Έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

- 10 *Δημοκρατία ν. Στυλιανού και άλλου, ΑΕ 1028, 1029 και 1034 της 10/7/90*
Louca v. Savva and others της 16/6/89
Christoforou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2413
Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 23/88 της 22/2/89
Ευστούρη κ.ά. ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 956/87 κ.ά. της 13/3/90
15 *Καϊτάνης ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 286/88 κ.ά. της 12/4/90*
Σκουφάρης και άλλος ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 162/89 και 163/89 της 11/10/90
Πολυδώρου ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 480/89 της 6/2/91
20 *Μιχαήλ και άλλος ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 99/88 και 180/88 της 13/3/91.*

- 25 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Με την έφεση αυτή που καταχωρήθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, προσβάλλεται η απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου με την οποία ακυρώθηκε η απόφασή της αναφορικά με την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Παναγιώτας Β. Κόκκινου, στη μόνιμη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού Φαρμακευτικές Υπηρεσίες από 1 Σεπτεμβρίου 1986.

- 30 Ο βασικός λόγος εφέσεως είναι ότι το "εύρημα του Δικαστηρίου ότι η ευχέρεια της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να αγνοεί το παράτυπο μέρος εμπιστευτικής έκθεσης περιορίζεται μόνο σε περιπτώσεις που η παρατυπία είναι επουσιώδης και ότι, όταν πρόκειται για ουσιαστική παρατυπία, η εξουσία αυτή δεν υφίσταται και δεν είναι δυνατό

για την Επιτροπή να χρησιμοποιεί μέρος μόνο της εμπιστευτικής έκθεσης, παρακάμπτοντας άνευ ετέρου και χωρίς τη δέουσα έρευνα το μέρος που η ίδια κρίνει ως παράτυπο, είναι εσφαλμένο, γιατί είναι δικαίωμα της Επιτροπής να παραγνωρίζει κατά την κρίση της το παράτυπο μέρος Εμπιστευτικής Έκθεσης". 5

Κατά την εξέταση της υπόθεσης από την Επιτροπή διαπιστώθηκε ότι υπήρχαν παρατυπίες και επέμβαση του προσυπογράφοντος λειτουργού στην εμπιστευτική έκθεση του ενδιαφερόμενου μέρους του 1980 και η Επιτροπή αποφάσισε να αγνοήσει το μέρος εκείνο της έκθεσης που υπήρξε αντικείμενο της ισχυριζόμενης παρατυπίας. 10

Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι μια εμπιστευτική έκθεση για να είναι νόμιμη θα πρέπει να έχει την αξιολόγηση δύο λειτουργών, εκείνη του αξιολογούντα και εκείνη του προσυπογράφοντα λειτουργού, και ότι η Επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να θεραπεύσει την παρανομία λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση ενός μόνο λειτουργού. 15

Υποστηρίχθηκε ότι η Επιτροπή όφειλε να ζητήσει διοικητικά την αποκατάσταση της νομιμότητας του κριθέντος σαν μη νόμιμοι τμήματος της εμπιστευτικής έκθεσης. Αν είχε διαπιστώσει παρατυπία ή παρανομία, τότε η Επιτροπή όφειλε να ζητήσει άρση της παρατυπίας ή παρανομίας από το όργανο ή όργανα που έχουν την ευθύνη της σύνταξης των εμπιστευτικών εκθέσεων. 20 25

Μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης η Ολομέλεια του Δικαστηρίου είχε την ευκαιρία να ασχοληθεί με το θέμα και να δώσει την ετυμηγορία της πάνω σε αυτό με την απόφασή της στις Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ. 1028, 1029 και 1034 *Δημοκρατία ν. Στυλιανού και άλλου* που δόθηκε στις 10 Ιουλίου 1990. Σε αυτές αποφασίστηκε ότι η απόφασή της Επιτροπής να αγνοήσει τις παρατυπίες τροποποίησης του προσυπογράφοντος λειτουργού και να λάβει υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών ήταν νόμιμη και επιτρεπτή. 30 35

- Στο συμπέρασμα αυτό έφθασε μετά που εξετάστηκε η εξέλιξη της νομολογίας με τις υποθέσεις, *Yiannoulla Louca v. Michalakis Savva and Others* (Απόφαση δόθηκε στις 16 Ιουνίου, 1989.) *Christoforou v. Republic* (1986)3
- 5 C.L.R. 2413, *Ρένος Αργυρίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* Υπόθεση Αρ. 23/88, (Απόφαση δόθηκε στις 22 Φεβρουαρίου, 1989.) *Σάββας Ξυστούρη και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* Υποθέσεις Αρ. 956/87, 957/87, 1003/76, (Απόφαση δόθηκε στις 13 Μαρτίου 1990.) *Ανδρέας Καϊτ-*
- 10 *τάνης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* Υποθέσεις Αρ. 286/88, κ.α.,. (Απόφαση δόθηκε στις 12 Απριλίου, 1990.) *Christoforou v. The Republic* (1986)3 C.L.R. 2413.

Μετά την ολοκλήρωση της ακρόασης ο δικηγόρος του εφεσίβλητου με οδηγίες από αυτόν απέσυρε την επιχειρη-

15 ματολογία που ανέπτυξε ενώπιόν μας και δήλωσε ότι η απόφαση στις πιο πάνω Αναθεωρητικές Εφέσεις *Δημοκρατία ν. Στυλιανού* καλύπτει, όπως υπέβαλε η Δημοκρατία το όλο θέμα οδηγώντας με τον τρόπο αυτό σε αποδοχή της έφεσης.

- 20 Η αρχή που καθιερώθηκε στην υπόθεση *Στυλιανού* ακολουθήθηκε σε σειρά υποθέσεων όπως στις υποθέσεις *Σκουφάρης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* Προσφυγές αρ. 162/89 και 163/89, η απόφαση δόθηκε στις 11 Οκτωβρίου 1990. *Πολυδώρου ν. Δημοκρατίας* Προσφυγή αρ. 480/89, η
- 25 απόφαση δόθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 1991. *Μιχαήλ και Άλλος ν. Δημοκρατίας* Προσφυγές αρ. 99/88 και 180/88, η απόφαση δόθηκε στις 13 Μαρτίου 1991. Χαρακτηριστικά δε μπορεί να αναφερθεί ότι ο πρωτόδικος Δικαστής ακολούθησε και ο ίδιος σαν θέμα δικαστικού προηγούμενου
- 30 την υπόθεση *Στυλιανού*.

Ανεξάρτητα από τη θέση αυτή του δικηγόρου του εφεσίοντα το Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει τα εγειρόμενα στην έφεση νομικά θέματα και να αποφασίσει την ορθότητα ή μη της εφεσιβαλλόμενης απόφασης και τη νομιμότητα

35 της επίδικης πράξης.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι η Επιτροπή, και

αυτό είναι εφαρμογή της αρχής που υιοθετήθηκε στην απόφαση Στυλιανού, πιο πάνω, όφειλε να αγνοήσει τις παρατυπίες και αν το έκρινε ορθό να ενεργήσει με βάση τις εκθέσεις του αξιολογούντα λειτουργού. Επομένως ο λόγος αυτός επιτυγχάνει και η έφεση επιτρέπεται. 5

Η κατάληξη όμως αυτή δεν μας φέρνει στο τέλος της διαδικασίας γιατί το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν εξέτασε, όπως εδικαιούτο να κάμει σύμφωνα με τη νομολογία, τους υπόλοιπους λόγους που περιέχονται στο γενικό λόγο ότι η επίδικη απόφαση πάσχει γιατί δεν ακολουθήθηκε η αρχή της προαγωγής του καλύτερου από τους υποψηφίους. 10

Η Επιτροπή άκουσε το Διευθυντή των Φαρμακευτικών Υπηρεσιών, ο οποίος κλήθηκε, αφού λάβει, όπως λέχθηκε, υπόψη επιπρόσθετα προς τους υποψηφίους που σύστησε η Τμηματική Επιτροπή και τους άλλους που κάλεσε η Επιτροπή, να προβεί στις συστάσεις του έχοντας υπόψη και το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο σχέδιο υπηρεσίας. Αυτός με βάση τα πιο πάνω δήλωσε, όπως είναι καταχωρημένο στο σχετικό πρακτικό, ότι: "Με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) συστήνει για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού την Παναγιώτα Κόκκινου, η οποία διαθέτει το πλεονέκτημα, ως πτυχιούχος Φαρμακευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, και έχουσα επιπλέον Master's Degree of Science in Pharmaceutical Analysis and Quality Control του Πανεπιστημίου του Chelsea." 15 20 25

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, παρέθεσε ενδεικτικά τις εκθέσεις των αφότου καθιερώθηκε ο νέος τύπος εμπιστευτικών εκθέσεων που κάλυπτε μια περίοδο επτά ετών, αναφέρθηκε στο πλεονέκτημα που προβλέπεται στο σχέδιο υπηρεσίας, το οποίο βρήκε ότι διέθετε ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος και αναφέρθηκε στην αρχαιότητα των υποψηφίων σύμφωνα με την οποία κατατάσσετο ο Βασιλείου σαν αρχαιότερος της Κόκκινου. Υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή και επέλεξε για προαγωγή στη θέση 30 35

την Παναγιώτα Κόκκινου και το πρακτικό της συνεδρίας αυτής της 24 Μαΐου 1988 αναφέρει:

5 "Η Επιτροπή, ύστερα από προσεκτική επανεξέταση, υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή και επέλεξε για προαγωγή στη θέση την Παναγιώτα Κόκκινου.

10 Επιλέγοντας την Κόκκινου, η Επιτροπή δεν παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι ο Βασιλείου προηγείται από πλευράς αρχαιότητας κατά 10 1/2 μήνες, έκρινε όμως ότι αυτό δεν ήταν αρκετό να ανατρέψει τη γενική εικόνα αξιολόγησης, σύμφωνα με την οποία η Κόκκινου ήταν η καταλληλότερη για προαγωγή.

15 Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της νόμιμα στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι η Παναγιώτα Κόκκινου υπερείχε των άλλων υποψήφιων και αποφάσισε να την προαγάγει σαν την πιο κατάλληλη στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού, Φαρμακευτικές Υπηρεσίες, αναδρομικά από 1.9.86, ημερομηνία από την οποία είχε αρχικά προαχθεί στη θέση ο 'Ασπρου."

20

Η όλη διαδικασία αποτελούσε επανεξέταση με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο της πλήρωσης από 1 Σεπτεμβρίου 1986, μιας
25 κενής μόνιμης (Τακτικού Προϋπολογισμού) θέσης Ανώτερου Φαρμακοποιού, ύστερα από προαγωγή με αναδρομική ισχύ του κατόχου της Δημήτριου 'Ασπρου σε άλλη ίδια θέση από 15 Φεβρουαρίου 1986. Στα πλαίσια αυτής της επανεξέτασης λήφθηκε υπόψη ως υποψήφιος και ο αιτητής του οποίου η από 15 Φεβρουαρίου 1986, προαγωγή σε
30 άλλη ίδια θέση είχε ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 6 Οκτωβρίου 1987 στην προσφυγή αρ. 256/86.

Είναι φανερό από την αιτιολογία της επίδικης απόφασης που βρίσκεται στα πρακτικά της Επιτροπής και όπως
35 συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων ότι η Επι-

τροπή μπορούσε εύλογα να πάρει την επίδικη απόφαση ασκώντας τη διακριτική της εξουσία. Τίποτε δεν έχει παρουσιαστεί που να δείχνει ότι υπήρξε οποιαδήποτε πλάνη περί το Νόμο ή τα πράγματα ή παράβαση των γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου. Η δε αναφορά από το Διευθυντή στο προσόν του Master Degree of Science in Pharmaceutical Analysis and Quality Control, ότι επιπλέον το ενδιαφερόμενο μέρος το είχε, δεν ήταν ως ένα προσόν που αποτελούσε πλεονέκτημα αλλά σαν μέρος της όλης εικόνας της υποψήφιας μια και ήταν σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης και δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως παρατυπία.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει και ως προς τα μη εξετασθέντα από τον πρωτόδικο Δικαστή θέματα, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Επικυρώνεται η επίδικη απόφαση. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.